

[Jørgen Jørgensen.]

i Landsdelen hjemmehørende Befolkning. Vi mener det ogsaa absolut nødvendigt fremdes at gøre opmærksom paa over for de allierede Magter, hvor afgørende vigtigt Flygtningeproblemet er for Danmarkens Stilling i Sydslesvig i Fremtiden og for hele Danmarks Stilling i Tiden, der kommer, og vi anser det for paakrævet, at Danmark faar Adgang til under kommende internationale Forhandlinger at varetage Mindretallets Interesser, hvor disse Forhandlinger føres.

Om disse paatrængende foreliggende Dagens Opgaver vil alle her i Rigsdagen uden Tvivl være enige. De divergerende Synspunkter, der fremkommer, er mere bestemt af forskellig Bedømmelse af, hvad Udviklingen i Sydslesvig vil føre til i Fremtiden. Heroverfor bør dog endnu fremhæves, at alle Partier her paa Rigsdagen ogsaa er enige i, at Landegrænser kun er holdbare, hvor Folkene velovervejede og uden Paavirkning af Stemninger af egen fri Vilje vil tage Beslutning om deres Tilhørsforhold. At der i Sydslesvig i Dag er Kredse, der hidtil har været tyske, men som nu ud fra et ærligt Sindelag overvejer, om de ikke snarere hører til i de danske Rækker, er sikkert rigtigt. Men nationalt Sindelag skifter man ikke fra i Dag til i Morgen; det kan foregaa gennem Generationers Udvikling, men det maa foregaa i Ro og ikke forceres frem.

Mange Ulykker i Verden har deres Oprindelse i, at man ikke respekterede disse Synspunkter, naar nye Landegrænser efter et Krigsopgør blev draget. Ogsaa efter sidste Krig er der Eksempler paa, hvor farligt det er at bygge paa Stemninger. Der var den Gang Omraader, hvor Befolkningen straks efter Krigens Ophør næsten enstemmigt gav til Kende, at den vilde bort fra Tyskland, for saa faa Aar efter med lige saa stor Enstemmighed, at ville tilbage igen. Mange Ulykker i Verden kom af, at Nationer i afgørende Øjeblikke gav sig Stemninger i Vold — det skal vi ogsaa være opmærksomme paa nu.

Det er meget forstaaeligt, at det føles som et Vaarbrud mellem Danske i Sydslesvig, naar Befolkningen i stort Tal tilslutter sig danske Foreninger og sender deres Børn til danske Skoler; men det er nødvendigt, at vi gør os klart, at Forholdene i Sydslesvig

ogsaa har et Islæt af stærkt tidsbetonede Strømninger. Tysklands fuldkomne Sammenbrud har øvet en saa afgørende Indflydelse paa tyske Sind, at det er forstaaeligt, om der er Tyskere, som i denne Situation vender Blikket andre Steder hen. Disse Forhold kan ikke lades ude af Betragtning, naar Stillingen i Sydslesvig i Dag skal vurderes.

Det er den danske Befolkningsgruppes Stilling i Sydslesvig i Dag og i Fremtiden, der giver Baggrund for Henvendelsen til de allierede Magter. Vore trofaste Landsmænd dernede skal vide, at Rigsdagen og Regeringen vil benytte enhver Mulighed for at sikre dem frie menneskelige Kaar i Tiden fremefter. Det er vor Ret at kræve dette, og vi vil ikke blive trætte af stadig at fremføre vort Krav. Det er Danmarks Opgave over for de allierede Magter at varetage de Interesser, der knytter sig til den danske Folkegruppes Stilling i Sydslesvig, men vi har ikke heroppefra Adkomst til at rejse Krav af statspolitisk Karakter.

Jeg kan ud fra de Synspunkter, jeg her har fremført, paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for det foreliggende Forslag til Beslutning. Denne Beslutning er Udtryk for, at Rigsdagen og Regeringen vil fortsætte den hidtil fulgte Linie i vor Udenrigspolitik. Danmarks Stilling til Tyskland skal ikke være bestemt af, om Tyskland er stærkt eller svagt. Danmarks Stilling skal alene være bestemt af Hensynet til, hvad der er Ret. Paa det alene kan Danmarks Fremtid bygges.

De Retningslinier, som indeholdes i dette Forslag til Beslutning, er Rettesnoren for vor Udenrigspolitik. Det er Regeringens, det er Rigsdagens, det er Danmarks Udenrigspolitik med Hensyn til Sydslesvig.

Stærmosé: Allerførst vil jeg paa min Gruppes Vegne sige den højtærede Udenrigsminister Tak for den Redegørelse, her blev givet om vort Lands allerstørste Spørgsmaal i udenrigspolitisk Henseende. Saa langt som denne Redegørelse rakte, kan vi give Tilslutning til de Udtalelser, der allerede er faldet om, hvor udmærket og fyldestgørende den er. Der kunde imidlertid fremsættes den Bemærkning til Redegørelsen, at det vilde have været meget værdifuldt til Vejledning for det høje Ting, om den højtærede